

Formulainen

Nyt se sitten alkaa! Lopultakin! On suoranainen ihme, että olemme jotenkin pärjänneet monta kuukautta ilman sitä. Varmasti se ei olisi onnistunut, ellei olisi pidetty presidentinvaaleja ajankuluksi.

Siis Formula-kausi, jokavuotinen mikamika-aika, onnen kuukaudet. Lehdet ovat pullollaan omituisten autojen kuvia ja kertomuksia niiden kuskeista, tuhansittain suomalaisia on varmaan matkustanut Etelänapamantereelle, vai missä ne ajavat, ja kotiin jääneet heräävät sianpieremän aikaan katsomaan renkaanvaihtoa.

Formula-kauden avaus on nykyisin niin suuri juhlapäivä, että on synti ja häpeä, ettei sitä ole merkitty almanakkaan eikä julistettu edes liputuspäiväksi. Kuitenkin se sattuu juuri tällaiseen luppoaikaan, jolloin muista juhlapyhistä on puutetta. Jouluku on jo mennyt kauan sitten ja pääsiäinen on vielä kaukana edessä päin, joten nyt on aivan oikea hetki viettää Formula-juhlaa – mikä sen nimeksi sitten pannaankin: formulainen, formulantai, mikainmiesten päivä tai Häkkisen autoonastumispäivä.

Kaikkina muinakin suurina juhlapäivinä suomalaiset kerääntyvät autoilun pariin. Jouluku ajetaan sukuloimaan ja uudenvuoden jälkeen takaisin. Pääsiäisenä huristetaan laskettelemaan ja juhannuksena rannoille ryyppäämään. Tuskin mikään näistä liikenneuhkista voittaa sitä kansanpaljoutta, joka kerääntyy formulaisena television ääreen katsomaan, kun toiset ajavat autolla.

Tämä on erittäin luontoystävällistä, sillä totta kai saasteita tulee vähemmän, kun parikymmentä ukkoa ajaa ja kaksi miljoonaa katselee kuin jos kaksi miljoonaa ajaa ja parikymmentä poliisia katselee.

Jos formulaisesta tulee liputuspäivä, se on huomattavan värikäs nähtävyys. Salkoon voidaan vetää Suomen lipun lisäksi ainakin Monacon, Mercedesen ja parin tupakkamerkin liput, jotka uljaina ja värikkäinä hulmuavat vasten valkoisia hankia ja sinistä taivasta.

Joku niuhu voi väittää, ettei formulaisesta voi tulla oikeata kansanjuhlaa, koska kaikki kansa on sisätiloissa katsomassa televisiota. Väärin. Totta kai kaikki ovat telkkarin ääressä aikansa, mutta kun ajaminen loppuu joskus aamuyöllä, kansa pursuaa kaduille ja haluaa juhlaa. Mikäli joku Mika on voittanut, ryypätään ja rällätään sen kunniaksi, mutta jos Mikat ovat hävinneet, ryypätään ja rällätään murheeseen ynnä pistetään vastaanulijoita turpiin. Voiko suomalaisempaa kansanjuhlaa kuvitella?

Entäs sitten kaupallinen puoli? Sekin varmasti järjestyy, sillä formulaiselle takuulla riittää sponsoreita. Uusi juhlapäivä elvyttää talouselämää kummasti, mutta silti tuskin tarvitsee huolestua liiasta kaupallisuudesta, koska joka tapauksessa formulaiseen kuuluu parituntinen hiljentymisen hetki kuulemaan Matti Kyllösen harrasta ilosanomaa juhlapäivän syvimmästä olemuksesta.

